

JĒZUS PARĀDĪJA LĪDZJŪTĪBU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Ķēn. 13:23, 2. Moz. 2:23-25; Lūk. 7:11-16; 1. Jāņa 3:17; Jāņa 11:35; Rom. 12:15; 2. Kor. 1:3, 4.

ATMIŅAS PANTS:

“Izkāpis krastā, Jēzus ieraudzīja lielu ļaužu pūli un iežēlojās par tiem, un dziedināja viņu slimos.” (Mat. 14:14)

Bai var būt vēl traģiskāk? Kāda 17 gadus jauna meitene, cīnoties ar to pašu, ar ko cīnās lielākā daļa septiņpadsmitgadīgu meiteņu, atņēma sev dzīvību. Vai varam iedomāties, kā jutās vecāki?

Pie viņiem ieradās mācītājs. Viņš apsēdās viesistabā viņiem blakus un ilgu laiku neteica ne vārda. Viņš vienkārši iegrīma viņu bēdās. Tad mācītājs sāka elst. Viņš elsoja līdz asarām. Tad, neteicis ne vārda, viņš piecēlās un aizgāja.

Kādu laiku vēlāk tēvs mācītājam pastāstīja, cik ļoti novērtēja viņa vizīti. Viņam un viņa sievai tajā laikā nevajadzēja vārdus, nevajadzēja apsolījumus, nevajadzēja padomu. Viss, kas viņiem bija vajadzīgs, bija vienkārša līdzjūtība. “Es pat nespēju tev izteikt,” viņš teica mācītājam, “cik daudz tava līdzjūtība mums nozīmēja.”

Līdzjūtība nozīmē nozīmē būt *kopā* ar kādu – dziļi un pamatīgi. Parādot līdzjūtību citu ciešanās, jautājums par “sajaukšanos” ar citiem ieņem pavisam citu līmeni. Līdzjūtības parādīšana bija arī izšķirošais veids, kā Jēzus aizsniedza cilvēkus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. augustā.

Dzirdot vaidus

Universss var likties šausmu pilna vieta: milzīgs, auksts un tik liels, ka mēs izjūtam paši savu niecību un bezjēdzību tā vidū. Šīs bailes kļūst vēl dominējošākas, parādoties modernajai zinātnēi, kuras milzīgie teleskopi ir atklājuši kosmosu daudz plašāku un tukšāku, nekā mūsu iztēle spēj aptvert. Pievienojiet tam absurdos darvinisma apgalvojumus, kas vispopulārākajās versijās noraida domu par Radītāju, un cilvēki, saprotams, var sākt cīnīties ar bezcerības izjūtu milzīgajā radībā, kas, šķiet, par mums nemaz nerūpējas.

Protams, Bībele atklāj mums atšķirīgu redzējumu par mūsu vietu radībā.

Ko šādi panti māca par Dieva līdzjūtību pret Viņa kritušajiem un salauztajiem radījumiem šeit virs zemes?

Soģu 2:16-18 _____

2. Ķēn. 13:23 _____

Jes. 54:7, 8, 10 _____

Pretēji populārajam uzskatam par Vecās Derības Dievu kā bargu, jaunu, nepiedodošu un bez līdzjūtības, īpaši pretēju Jēzum un tam, kāds Viņš atklāts Jaunajā Derībā, šie panti ir tikai daži no daudziem Vecajā Derībā, kas atklāj Dieva līdzjūtību pret cilvēci.

Ko 2. Moz. 2:23-25 māca mums par to, kā Dievs izturas pret tiem, kas cieš?

Dievs dziļi rūpējas par cilvēkiem (sk. Jēk. 5:11). Šī tēma ir atklāta viscaur Bībelē.

“Mūsu bēdas un pat to izteikšana vienmēr skar Viņa mīlošo sirdi. [...] Nekas, kas saistās ar mūsu mieru, nav par mazu, lai Viņš to atstātu neievērotu. [...] Vismazākajam no Viņa bērniem nevar notikt nekāda nelaime, .. ko neievērotu mūsu Debesu Tēvs vai uz ko Viņš tūlīt neatsauktos.” (E. Vaita “Ceļš pie Kristus” 100. lpp.)

Kādi kolektīvi vaida paceļas uz Debesīm tavā pilsētā, un kā Dievs var tevi izmantot, lai parādītu līdzjūtību un palīdzētu tiem, kas cieš? _____

Mūsu līdzjūtīgais Glābējs

Kad Jēzus Savas zemes kalpošanas laikā sajaucās ar cilvēkiem, Viņš piedzīvoja situācijas, kas atklāja Viņa līdzjūtību un iejūtību pret viņiem. "Izkāpis krastā, Jēzus ieraudzīja lielu ļaužu pūli un iežēlojās par tiem, un dziedināja viņu slimos." (Mat. 14:14)

Izlasi Mat. 9:35, 36 un Lūk. 7:11-16. Ko tie mums māca par to, kā tiek atklāta patiesa līdzjūtība? _____

Vārds "līdzjūtība" atsauc atmiņā arī citus saistītus vārdus, tādus kā "empātija" un "žēlums". Saskaņā ar vārdnīcu "līdzjūtība" ir līdzcietība, žēlums, empātija. Žēlums ir līdzcietīgas skumjas par kāda ciešanām. Empātija ir spēja saprast vai dalīties cita cilvēka pārdzīvojumos.

Līdzjūtība un līdzcietība parāda, ka mēs ne tikai saprotam, ko citi pārcieš, bet ka mēs gribam palīdzēt atvieglot un remdēt ciešanas.

Kad tu dzirdi skumjas lietas, kas ir notikušas ar cilvēkiem tavā dzīvesvietā, piemēram, nodegusi māja vai miris ģimenes loceklis, kāda ir tava reakcija? Vai tu vienkārši kaut ko nomurmini, ka tas ir tik skumji un turpini savas gaitas? Vai arī tava līdzcietība ir pamodināta, kas liek tev praktiski parādīt līdzjūtību? Patiesa līdzjūtība vadīs tevi mierināt un aktīvi palīdzēt draugiem, kā arī svešiniekiem. Vai tas būtu nosūtīt kartīti vai vēl dziļākas līdzcietības parādīšana, apmeklējot un palīdzot neatliekamās vajadzībās, mīloša rīcība ir patiesas līdzcietības rezultāts.

Par laimi, daudzi cilvēki un palīdzības organizācijas parasti palīdz lielu katastrofu gadījumos. Tomēr dažreiz mēs varam nepievērst tik lielu uzmanību "mazākām" neveiksmēm un negadījumiem, kas dziļi skar kādu cilvēku.

Jēzus ne tikai parādīja līdzjūtību, bet pacēla to augstākā līmenī – līdzjūtīgā darbībā. Mēs, protams, esam aicināti darīt to pašu. Ikviens var izjust žēlumu un līdzcietību par kāda neveiksmi. Jautājums ir, ko šī līdzcietība mūs vada darīt?

Ēdot brokastis, kāds vīrs klausījās savā sievā, kas lasīja ziņas par traģēdijām citās valstīs, atstājot aiz sevis tūkstošiem mirušo. Parunājis kādu brīdi, cik tas ir šausmīgi, viņš nomainīja tēmu, jautādams, vai vietējā futbola komanda iepriekšējā vakarā ir uzvarējusi maču. Kādā veidā mēs visi esam kaut kur vainīgi līdzīgā attieksmē, un ko mēs varam darīt, lai tā nebūtu? _____

Iekāpt viņu kurpēs

Izlasi Kol. 3:12, 1. Pēt. 3:8 un 1. Jāņa 3:17. Ko šie panti mums pasaka, un kā mēs varam atklāt šādu līdzjūtību savā dzīvē? _____

Līdzjūtība (angļu val. "compassion" – tulk. piez.) nāk no latīņu vārda "compati", kas nozīmē "ciest kopā ar". Tā kā mēs paši esam cietuši, mēs varam arī saprast citu ciešanas; un nav šaubu – kā mēs bieži alkstam pēc līdzjūtības un līdzcietības savās ciešanās, tieši tāpat mums jābūt gataviem sniegt to citiem.

Iepriekš šajā tēmā mēs aplūkojām stāstu par labo samarieti. Izgaismojot samarieša piemēru, Jēzus saka: "Bet kāds samarietis, savu ceļu iedams, nonāca pie viņa, un, viņu redzot, sirds tam iežēlojās." (Lūk. 10:33) Šis žēlums vai līdzjūtība mudināja samariešu ceļotāju rīkoties ievainotā cilvēka labā. Priesteris un levīts visdrīzāk uzdeva sev jautājumu: "Ja es palīdzēšu šim cilvēkam, kas notiks ar mani?" Samarietis, iespējams, sev jautāja: "Ja es nepalīdzēšu šim cilvēkam, kas ar viņu notiks?" Šajā stāstā samarietis nesavtīgi domā par upura izredzēm un rīkojas. Viņš riskē ar savu drošību un līdzekļiem svešinieka labā. Citiem vārdiem, būt kristietim reizēm saistīts ar risku un var maksāt ļoti dārgi.

Aplūko no šīs perspektīvas arī stāstu par pazudušo dēlu (Lūk. 15:20-32). Ko dara tēvs, padarot sevi neaizsargātu pret kritiku un ģimenes strīdiem? Līdzjūtīgs apskāviens, piederības apgērbs, uzticības gredzens, brīvības kurpes un svinības atspoguļo nesavtīgo tēva prieku, esot gatavam atdot visu sava izšķērdīgā dēla atgriešanās dēļ. Izšķērdīgs nozīmē nesaimniecisks, neapdomīgs un nesavaldīgs. Šāda veida uzvedība noteikti apraksta, kāds bija dēls šajā stāstā. Bet apstājies uz brīdi un padomā. Atsaucoties uz izšķērdīgā dēla atgriešanos, varētu pareizi apgalvot, ka tēvs šajā stāstā noliek malā visu dievišķumu un netaupot apdāvina savu noplukušo dēlu. Vecākā brāļa acīs tēvs ir nesaimniecisks, neapdomīgs un nesavaldīgs. Tēvs kļūst izšķērdīgs, ieraugot savu nožēlojošo dēlu, un viņa līdzjūtīgā sirds liek atdot visus resursus, kas nepieciešami, lai viņu atjaunotu.

Šis līdzjūtības un līdzcietības līmenis ietver sevis nolikšanu malā. Tas var padarīt mūs neaizsargātus pret visu, kas nāk, kad izvēlamies ciest kopā ar kādu cilvēku, mēģinot viņu atjaunot. Īsāk sakot, patiesai līdzjūtībai un līdzcietībai var būt sava cena.

Jēzus raudāja

"Jēzus raudāja." (Jāņa 11:35) Ko šis pants mums pasaka ne tikai par Jēzus cilvēciskumu, bet arī kā šajā cilvēciskumā Viņš izturējās pret citu ciešanām? Sk. arī Rom. 12:15. _____

Jāņa 11:35 Jēzus parādīja līdzcietību, empātiju un žēlumu no visas sirds. Viņš gatavojās Lācaru uzmodināt no mirušajiem, tomēr bēdas ģimenē, ar ko Viņam bija ļoti tuva saikne, ietekmēja Viņu fiziski un emocionāli.

Tomēr Jēzus raudāja ne tikai par tuvu drauga nāvi. Viņš redzēja daudz plašāku ainu, visas cilvēces ciešanas grēka posta dēļ.

"Uz Viņu gūlās visu laikmetu sāpju smagums. Viņš skatīja Dieva likumu pārkāpšanas šausmīgās sekas. Viņš redzēja, ka, sākot ar Ābela nāvi, pasaules vēsturē starp labo un ļauno ir pastāvējusi nemitīga cīņa. Arī, raugoties nākotnē, Viņš redzēja, ka cilvēces liktenis ir saausts kopā ar ciešanām un mokām, asarām un nāvi. Visu laikmetu un visu zemju cilvēku cilts sāpes dūrās Viņa sirdī. Grēcīgās cilvēces posts smagi nospieda dvēseli, un asaras lija ilgās atņemt visas šīs mokas." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 534. lpp.)

Padomā par viņas vārdiem: Jēzus skatīja "visu laikmetu un visu zemju cilvēku cilts sāpes" tādā veidā, kā neviens no mums nevar redzēt.

Mēs paši tikko varam izturēt, domājot par sāpēm, ko piedzīvo mums tuvi cilvēki vai kāds, ko mēs pazīstam. Tam pievienosim citu cilvēku sāpes, par kuriem mēs lasām ziņās. Un tomēr šeit mēs redzam Kungu, kas visu redz citādi nekā mēs, raudam par cilvēces likteni. Dievs vienīgais zina cilvēka bēdu un ciešanu pilno mēru. Cik pateicīgiem mums vajadzētu būt, ka mēs varam gūt tikai vāju ieskatu šajās ciešanās, un dažreiz pat tas mums liekas par daudz. Pamēģini iedomāties, cik satraukta tajā laikā bija Jēzus sirds.

Ģenerālis Viljams Būts (William Booth), Pestīšanas armijas dibinātājs, ir teicis: "Ja tu nespēj raudāt par pilsētu, mēs nevaram tevi izmantot." (Roger S. Greenway and Timothy M. Monsma, Cities: Missions' News Frontier (Grand Rapids, Mich.: Baker Pub. Group, 2000) p. 246) Ko šiem vārdiem vajadzētu likt mums katram padomāt? _____

Cita veida Mierinātājs

"Lai augsti teikts ir Dievs un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, līdzjūtības Tēvs un iepriecinājuma Dievs, kas mūs iepriecina visās mūsu ciešanās, lai arī citus, kas nonākuši ciešanās, mēs varētu iepriecināt ar to iepriecinājumu, ar kādu Dievs mūs pašus ir iepriecinājis." (2. Kor. 1:3, 4) Ko Pāvils šeit mums pasaka par to, kā mūsu pašu ciešanas var palīdzēt mums būt efektīvākiem, parādot līdzjūtību un mierinājumu tiem, kas ir ap mums? Kā tu esi piedzīvojis (ja vispār esi) šo vārdu realitāti savā personīgajā dzīvē? _____

Vārds "mierinājums" (angļu val. "comfort" – tulk. piez.) cēlies no latīņu "com" (kopā, ar) un "fortis" (stiprs"). Kad Kristus stiprina mūs ciešanās, mēs varam nodot šo spēku citiem. Tā kā mēs esam mācījušies no savām pašu bēdām, mēs varam efektīvāk kalpot citiem viņu bēdās.

Draudzēs parasti ir locekļi, kas cieš, un locekļi, kas mierina. Abi kopā var pārveidot draudzi par "drošu vietu" – par "glābšanas pilsētu" (sk. 4. Moz. 35. nod.), kā arī par dziedinošu upi (sk. Ec. 47:1-12), kas iepļūst sabiedrībā.

Parādīt līdzcietību un sniegt mierinājumu ir māksla. Šeit ir daži ierosinājumi:

- **esi patiens.** Klausies vairāk nekā runā. Pārliecinies, ka tava ķermeņa valoda pastiprina tavu mēģinājumu parādīt līdzcietību un mierināt.

- **parādi līdzcietību** tā, kā tas atbilst tavai personībai. Daži cilvēki izsaka līdzjūtību, klusi raudot kopā ar bēdās nonākušo cilvēku. Citi neraud, bet parāda līdzcietību, organizējot kaut ko, kas ir mierinājums cietušajam.

- **klātbūtne** bieži ir vēl svarīgāka par runāšanu vai darišanu.

- **ļauj** cilvēkiem izpaust bēdas tā, kā viņi to vēlas.

- **iepasties** ar pakāpēm, kādas cilvēks bieži vien pārdzīvo, piedzīvojot traģiskus notikumus.

- **esi uzmanīgs**, sakot "es zinu, kā tu jūties". Pastāv iespēja, ka tu to nezini.

- **ir iespējams vērsties pie speciālista** pēc padoma.

- **nesaki "es lūgšu par tevi"**, ja tu patiešām neesi nolēmis to darīt. Ja iespējams, lūdz kopā ar cietušo, atvēli laiku nesteidzīgam apmeklējumam un līdzdali iedrošinošus Bībeles apsolījumus.

- **organizē atbalsta grupas** (ja iespējams) draudzē vai citā vietā.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi 5. Moz. 24:10-22, Jon. 3. nod., Mal. 3:17, Mat. 15:32-38, Marka 6:34-44, Gal. 6:2, Ebr. 10:32-34.

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Ceļš pie Kristus" nodaļu "Lūgšanas priekšrocība" 100. lpp., grāmatā "My Life Today" nodaļas "Be Sympathetic to All Men" 189. lpp. un "Thoughtful of Others" 193. lpp., kā arī grāmatā "Welfare Ministry" nodaļas "This is Pure Religion" un "The Parable of the Good Samaritan" 4. un 5. nodaļa.

Dažas ģimenes brīvdienās sapulcējās un kopā ar saviem mazajiem bērniem sagatavoja pārtikas un higiēnas preču paciņas, ko izdalīt daudziem bezpajumtniekiem viņu pilsētā. Pēc tam, kad viņi dažas stundas bija strādājuši, viņi iesēdās mašīnās, aizbrauca uz pilsētas centru un aptuveni pusstundas laikā paciņas izdalīja. Tad viņi devās uz muzeju, bet pēc tam – kopīgās pusdienās. Ejot atpakaļ uz mašīnu, kāds no viņiem teica: "Es priecājos, ka mēs tā izdarījām. Bet vai jūs saprotat, ka tagad lielākā daļa no tiem, ko mēs pabarojām, droši vien atkal ir izsalkuši?" Nav šaubu, ir tik daudz cilvēku, kam ir nepieciešams mierinājums, līdzietība un palīdzība, ka tas reizēm šķiet pārāk daudz un kāds varētu padomāt: "Kāda jēga vispār kaut ko darīt? Mēs varam izdarīt tikai tādu nieku!" Šim domāšanas veidam tomēr ir dažas problēmas. Pirmkārt, ja visi šādi domātu, neviens nevienam nepalīdzētu, un vajadzības, kaut arī tās ir milzīgas, kļūtu vēl lielākas. No otras puses, ja ikviens, kas var palīdzēt citiem, to arī darītu, tad vajadzības, lai arī tās ir milzīgas, nebūtu tik lielas. Otrkārt, Bībelē nav teikts, ka cilvēku sāpes, ciešanas un ļaunums tiks likvidēti šajā pasaulē. Rakstīts ir tieši pretējais. Pat Jēzus, dzīvojot virs zemes, nevarēja pārtraukt visas cilvēces ciešanas. Viņš darīja, ko varēja. Arī mums ir jādara tas pats: jānes mierinājums, līdzietība un palīdzība tiem, kam mēs varam.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā tava draudze var kļūt par drošu, dziedinošu vietu tiem, kam salauztas sirdis?

2. Grupā pārrunājiet šo citātu: "Daudzi domā, kāpēc Dievs nerīkojas. Dievs domā, kāpēc tik daudzi Viņa ļaudis nerūpējas." (Dvairs Nelsons, Pursuing the Passion of Jesus (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2005)) Vai tu piekrīti šim apgalvojumam? Ja jā, ko mēs varam darīt, lai ienestu pārmaiņas?

3. Izlasi šo E. Vaitas citātu: "Laipni vārdi, izteikti vienkārši, mazas uzmanības, parādītas vienkārši, aizslaucīs kārdināšanu un šaubu mākoņus, kas saveltas pār dvēseli. Kristum līdzīgas līdzjūtības izpausmei, kas nāk no patiesas sirds vienkāršības, ir spēks atvērt sirds durvis, kurām ir vajadzīgs vienkāršs, smalkjūtīgs Kristus Gara pieskāriens." (E. Vaita "Liecības draudzei" 9. sēj. 30. lpp.) Ko tas mums stāsta par ārkārtīgi lielo spēku uz labu, kāds piemīt laipnībai un līdzietībai, aizsniedzot tos, kas cieš, un palīdzot viņiem?